

ПРЕС КЛИПИНГ

17. децембар 2018.

НАСЛОВИ

Штрајк радника крагујевачког Водовода(стр.3)

ЦГ: Синдикат тражи за 60 евра већи минималац(стр.3)

Огласила се привреда: И ми смо љути због страних радника, али морамо(стр.4)

Ко у Србији не да права радницима на лизинг(стр.5)

Дуг бившим радницима „Застава камиони“ биће измирен продајом имовине фирме(стр.7)

Штрајк радника крагујевачког Водовода

АУТОР:Милан Никић

Радници крагујевачког Водовода започели су јутрос генерални штрајк, после недавног штрајка упозорења.

Они траже усклађивање и обрачун зарада према закону, законску цену рада и враћање плата од пре четири године.

"Буџетска инспекција рада је била у фирми и утврдила да је цена рада 57,9 динара, а установљена цена рада у Србији у 2018. години је 143 динара. Ми нисмо на буџету града и републике и живимо искључиво од онога што зарадимо. Штрајковаћемо до испуњења захтева", каже за Н1 Саша Михајловић, председник Синдиката "Независност" ЈКП "Водовод и Канализација".

Михајловић додаје да се у току дана очекују преговори око испуњења захтева са оснивачем, Градом Крагујевцом, и послодавцем и да је је протеклих месеци било покушаја да се кроз дијалог проблем реши у ресорном министарству.

ЦГ: Синдикат тражи за 60 евра већи минималац И. СТОЈАДИНОВИЋ

Социјални савет током недеље разматраће повећање минималне зараде у Црној Гори. Најнижа примања требало би да износе 255 евра или половину просечне плате. Влада неће да се задужује да би повећала зараде

УПРКОС томе што је минимална зарада најмања у региону, и што су притисци на надлежне све већи да се њен износ повећа, Влада Црне Горе до сада није показала спремност да то учини. Последњи пут захтев за повећање минималца покренули су посланици СДП-а, али премијер Душко Марковић није био оптимистичан, наводећи да би то могло да има негативне ефекте кроз пораст незапослености и сиве економије.

Представници црногорских синдикалних организација, сматрају да би минимална зарада требало да износи 50 одсто просечне плате, која је тренутно 511 евра, а како су најавили, то ће бити једна од тачака дневног реда на састанку Социјалног савета који ће се одржати у четвртак.

Према речима генералног секретара Савеза синдиката, Душка Зарубице, сви социјални партнери сложили су се да је повећање минималца неопходно. Како је казао, Социјални савет предлаже износ минималне зараде, а Влада је та која одлучује.

Подсећајући на недавну изјаву премијера Душка Марковића, да у наредној години неће бити новца за повећање минималне зараде, Зарубица је истакао да је то ствар Социјалног савета.

- Због чега видимо успех? Успели смо да се договоримо са социјалним партнерима, хоћемо да верујемо у социјални дијалог и да га унапредимо. Повећањем минималне зараде добијају сви социјални партнери - поручио је Зарубица.

Како је нагласио, велики број послодаваца легално уплаћује минималну зараду и доприносе, док остатак новца радник добија "на руке" .

- Свакоме је јасно колико би њено повећање бар донекле ублажило лош стандард запослених, смањило сиву економију и послодавцима омогућило здравију конкуренцију - сматра Зарубица.

Душко Зарубица

Подсетио је и да је минимална зарада последњи пут повећана пре пет година, док се у земљама из региона оне углавном усклађују једном годишње, наводећи и податак да минималац у Црној Гори износи 37 одсто од просечне зараде, док се у региону тај проценат креће од од 47 до 53 одсто.

Да је минимална зарада мања у односу на оне у земљама из окружења, те да она не би требало да буде нижа од 50 одсто просечне, истакао је и генерални секретар Уније слободних синдиката Црне Горе, Срђан Кековић, наводећи да њу тренутно прима готово 10.000 запослених.

- Дали смо подршку послодавцима да се одређени порези и доприноси умање. Није прихватљиво да се умањују доприноси за пензијско и инвалидско осигурање, јер би то био контраефекат. На питање повећања минималне зараде нико не може ставити тачку пре него што Социјални савет каже хоће ли се нешто десити или неће, јер би то било прејудуцирање околности - казао је Кековић.

Срђан Кековић

Он сматра да нема већег интереса грађанина од тога да он мора да добије минимум плате колико му је довољно да може да преживи и да може да ради.

- Причамо о повећању од 60 евра, што је минимално повећање у односу на цене услуга и робе у држави. Минимална потрошачка корпа износи 637 евра, у коју није урачуната рента за становање - оценио је Кековић.

ЗА ПРЕЖИВЉАВАЊЕ ТРЕБА 640 ЕВРА

ПРЕМА прелиминарним подацима Монстата, вредност минималне потрошачке корпе у новембру је износила 640 евра, што говори да за месечне трошкове четворочлане породице, које су рачунали статистичари, нису довољна ни три минималца.

Јавност је почетком године бурно реаговала на Монстатову потрошачку корпу, када је дошло до промене у њеној структури. Наиме, како је за издатке за храну и безалкохолна пића предвиђено 261,3 евра месечно за четворочлану породицу, значи да су статистичари израчунали да је за три obroка по особи довољно два евра дневно.

Огласила се привреда: И ми смо љути због страних радника, али морамо

Послодавци у региону нису пресрећни што морају да увозе радну снагу, посебно што су домаћи радници јефтинији, али поручују да су на то приморани.

ИЗВОР: ТПОРТАЛ

Директор хрватског Удружења послодаваца (ХУП) Давор Мајетић двоструко повећање броја радних дозвола за стране раднике, на чак 63.000, за идућу годину види као једини начин да се на брз начин помогне привреди у решавању горућег проблема – недостатка домаће радне снаге. Међутим, истиче како због тога послодавци нису нимало срећни.

'Не знам због чега синдикати мисле да смо ми радосни зато што увозимо стране раднике. То је нужност, а не некаква стратегија којом желимо да рушимо цену рада. Послодавцу је увек јефтиније да запосли домаћег радника. Не морате га учити језик, проналазити му смештај, а и другачија је радна мотивација', рекао је Мајетић за Тпортал.

Портал подсећа да је шеф највеће синдикалне организације Независних хрватских синдиката (НХС) Крешимир Север прозвао је ХУП-овце због повећаног увоза страних радника.

'Ако је господин Север незадовољан квотама за странце, нека нам он нађе домаће раднике и ми ћемо их врло радо прихватити. Ово није нека политичка борба, већ потреба. Највећу штету због тога што нам се исељавају људи трпе привредници. Покушавамо то да зауставимо. У последњих годину дана дижемо плате. Чак смо дошли до тачке кад нам то постаје економски упитно јер плате расту брже од продуктивности. Значи, иде се свесно у губитак. Компаније одустају од нових тржишта, производа, технологија све како би улагале у радну снагу. Очекујемо и помоћ државе, која мора још да смањи притисак на предузетнике', истакао је Мајетић.

Према предлогу Министарства рада који је припремљен уз консултацију с послодавцима, Хрватска би идуће године требало да увезе чак 63.000 страних радника. Ове године тај се број кретао око 35.000.

Ко у Србији не да права радницима на лизинг **Јелена Вучићевић**

За разлику од других европских земаља у којима је рад радника ангажованих путем агенција регулисан законом који им гарантује заштиту и одређена права, у Србији статус тзв. радника на лизинг још увек није законски одређен.

Према последњим најавама, Закон о агенцијском запошљавању коначно би требало да буде усвојен до краја године, али синдикати сумњају да је ово реалан рок и мисле да ће се дефинисање правног положаја радника ангажованих на овај начин опет пролонгирати.

„Велико је интересовање мултинационалних компанија да се читава прича одложи, сматрам да постоје велики притисци америчке привредне коморе и Савета страних инвеститора да се тај закон још увек не донесе“, истиче у разговору за Спутњик секретар Савеза самосталних синдиката Зоран Михајловић.

Синдикати процењују да је посредством агенција, у Србији ангажовано између 35.000 и 50.000 људи.

С обзиром да не постоји никакав законски оквир који се примењује на ове запослене, није ни чудо што се у пракси права радника на лизинг често крше. Лако добијају отказе и премештаје на друга радна места, зараде су им доста ниже од зарада осталих запослених који

раде на истим радним местима, често им се не уплаћују порези ни доприноси, а дешава се да им, уколико се у међувремену агенције угасе, и оно што су зарадили не буде исплаћено.

„Не постоји никаква заштита, ограничења, гаранције и то је велики проблем. Агенције су створене на основу неких конвенција. Искоришћена је рупа и празнина у закону, основане су и почеле су да раде, а да никакав законски оквир нису имали за свој рад“, објашњава Михајловић.

Синдикати који су учествовали у радној групи за израду нацрта закона ипак сматрају да ће неки од предлога који су усвојени и који треба да буду преточени у нови закон унапредити положај радника, али истовремено страхују да ће у закону остати и доста могућности за проблеме у примени.

Једнака права за раднике на лизинг

Новим законским решењем требало би да буде прописано да агенције више не могу да закључују уговоре о привременим и повременим пословима, већ ће моћи да закључују само уговоре на одређено и неодређено време.

„То значи да ће Агенције, односно послодавци морати те раднике да пријављују и да им за рад уплаћују порезе и доприносе. Нови закон ће изједначити плате запослених код послодавца и радника ангажованих путем агенција. Уводи се нов термин 'упоредни радник', он неће моћи да има мању плату од радника који се већ налази на том радном месту“, прецизира Михајловић.

Убудуће, радник неће моћи бесконачно да се ангажује путем агенција, односно после две године, Агенција или послодавац који га је ангажовао мораће да га приме на неодређено време.

„Дају се и неке гаранције да ће послодавац који ангажује путем агенције морати да раднику исплати заостале зараде у случајевима гашења агенције која их је ангажовала“, наводи Михајловић.

Агенције и даље без бонитета

Наш саговорник истиче да није прихваћен предлог синдиката који се односи на услове оснивања агенције.

„Практично, за оснивање агенције није вам потребно ништа више од мале канцеларије и једног запосленог који ничим не гарантује да ће имати бонитет. Тражили да се као оснивачки улог уплати најмање шест милиона динара што би значило да би само они који се озбиљно баве тим послом могли да имају агенције и да на тај начин ангажују раднике, али тај предлог није прошао.“

Такође, није прихваћено да и за раднике на лизинг важи колективни уговор у фирмама у којима су ангажовани, односно да имају сва права као и сви остали који раде у тој фирми и да могу синдикално да се организују.

Број радника ангажованих путем агенција биће ограничен

И послодавци и агенције су тражили да укупан број радника ангажованих на лизинг не буде ограничен, односно да то тржиште регулише, а синдикати су предлагали да тај број буде ограничен на 10 до 15 одсто.

„Непримерено је да већина радника буде ангажована путем агенција или да у фирми не постоје радници на неодређено време. Усвојено је компромисно решење да број буде ограничен на 20 одсто, а да евентуално може да се повећа на 30 одсто, уколико то одобри Министарство рада. Захтевали смо да се са тим сагласи и грански синдикат како бисмо имали контролу да ли се ограничење спроводи и у пракси“, каже Михајловић.

Иначе, ангажовање радника на лизинг пракса је коју познају све европске земље. Међутим, њихов статус је комплетно регулисан законом, имају многа права и гаранције, а у неким државама радници ангажовани путем агенција остварују већу зараду од радника који су

запослени по класичним основама. То је у интересу послодавца, јер без обзира на већу зараду, радницима на лизинг послодавац није у обавези да исплати отпремнину у случају проглашења за технолошки вишак. Такође, у европским земљама, број радника ангажованих путем агенција ограничен је на 10-15 одсто у односу на укупан број запослених у фирми.

Дуг бившим радницима „Застава камиони“ биће измирен продајом имовине фирме

Дуг за неисплаћене зараде и повезан радни стаж бившим радницима фабрике „Застава камиони“ биће измирени из стечаја, односно од продаје имовине фабрике, речено је ФоНету у Организационом одбору радника те крагујевачке фабрике.

Они су четири месеца протествовали испред Скупштине града тражећи исплату дуговања.

Члан тог одбора Милојко Поповић, рекао је да око 300 радника, који су 2013. године уз социјални програм отишли из фабрике за неисплаћене зараде потражују од државе од 150.000 до милион динара појединачно.

Према незваничним проценама дуг према бившим радницима за заостале плате износи 170 милиона динара, а за повезивање радног стажа 360 милиона динара. Поповић је је изразио наду да ће Министарство привреде поштовати договор са њима и исплатити им сва потраживања.

„Ми смо своје плате поштено зарадили и на основу Протокола из 2008. године који је потписан између Синдиката Групе Застава возила и Владе Србије, очекујемо од државе поштenu надокнаду. Надамо се да ће тај процес бити окончан до маја наредне године и да ћемо после пет година наплатити своја потраживања за које имамо правоснажне пресуде“, рекао је Поповић.